

Poštovano veće,

I PREDSTAVLJANJE

Ja sam Miroslav Mišković:

- **Bivši generalni direktor Župe**, najmlađi dobitnik nagrade AVNOJ.
 - Župa je bila državna kompanija, koja je zapošljavala 1.700 radnika
 - proizvodila je 43% **svetske proizvodnje** Ksantata, sredstva za flotiranje ruda obojenih metala
 - proizvodili smo i pod nemačkim brendom **Hoechst** i pod američkim brendom **Cyanamide**
 - Župa je izvozila na tržišta Evrope, Azije, Severne i Južne Amerike
 - bila je najveći proizvođač sredstava za zaštitu bilja u ondašnjoj SFR Jugoslaviji
 - imala najmoderniju elektrolizu u Jugoslaviji
 - Župa je bila firma sa najvećom prosečnom platom u Jugoslaviji u 80-im godinama
 - nije bilo zaposlenog sa visokom stručnom spremom, sa 2,5 godine staža, da nije dobio stan
 - **Nažalost, danas možemo da konstatujemo da Župa zapravo ne postoji. Firma ima 20 radnika koji privremeno rade**

- **Osnivač Delta Holdinga** koji je počeo sa četiri pripravnika, pre 23 godine, u hotelu Slavija.
 - Malo je poznato kako se Delta razvijala i rasla i dugo godina je to bio predmet raznih spekulacija. Za to smo krivi mi, moj tim i ja, koji smo duboko verovali da naši rezultati govore sami za sebe i da nije potrebno da se branimo što smo stvorili uspešan poslovni sistem, što smo radili i privređivali.
 - **Devedesetih godina**, zbog sankcija prema Jugoslaviji i nemogućnosti da normalno poslujemo, pre svega sa stranim bankama i drugim međunarodnim institucijama, izmestili smo svoje poslovanje na tržište Rusije. U Sibiru smo postali vlasnici Bajkalskog celuloznog kombinata, koji je najveći deo proizvodnje plasirao na tržište Azije. Naše glavno tržište u tom periodu bilo je rusko tržište gde smo i sa kompanijom Nike potpisali ugovor o zastupanju za zemlje bivšeg Sovjetskog Saveza. To je period u kome smo ostvarivali više od 250 miliona dolara prometa na tržištu Rusije. Izmeštanjem poslova na strana tržišta uspeh smo da očuvamo i najkvalitetnije kadrove koje je Delta imala.
 - u tom periodu u Srbiji smo zastupali renomirane brendove: Fiat, Nestle, Beiersdorf (Nivea)
 - **Posle 2000. godine** na srpskom tržištu počinjemo intenzivniji razvoj. Za strateške poslove definisali smo: **maloprodaju, agrar i razvoj nekretnina**. Da bismo omogućili razvoj tih poslova u Srbiji, prodali smo Bajkalski celulozni kombinat u Sibiru i novac uložili u našu zemlju.
 - U periodu između 2005. i 2011. godine **Delta je u Srbiju donela 1,5 milijardi evra stranih investicija**

- 2005. prodana je Delta Banka italijanskoj Banca Intesa za 400 miliona EUR
 - 2006. prodali smo 50% akcija Delta Osiguranja Generali Grupi za 120 miliona EUR
 - 2011. prodali smo Delta Maxi belgijskoj Delhaize Group za 932,5 miliona EUR
- I ovaj novac, posebno od prodaje Delta Banke i Delta Osiguranja, investiran je u Srbiju, u razvoj maloprodajne mreže, u kupovinu i modernizaciju poljoprivrednih imanja u Srbiji i drugih proizvodnih pogona: fabrika Yuhor, Danubius, Florida Bel.
- U periodu najvećeg razvoja Delte ukupna zaduženost kompanije je bila 1,1 milijardu EUR, i to kod najvećih svetskih banaka, što pokazuje izuzetno poverenje u Deltu i njenog vlasnika. Da biste mogli toliko da se zadužite kod svetskih banaka, morate da imate izuzetan kredibilitet. Javnost treba da zna ko je vlasnik Delte: banke, zaposleni pa ja.
- Sve navedeno, uz dodatnih oko milijardu evra bankarskih kredita, omogućili su nam da postanemo najveća kompanija u Srbiji i 3. po veličini u regionu. Delta je zapošljavala 25.000 ljudi, ostvarivala godišnji promet od skoro 3 milijarde EUR, što je u tom trenutku bilo blizu 10% bruto društvenog proizvoda Srbije.
- nikada štrajk
 - plate uvek redovne
 - posebno ulagali u kadrove, u mlade, zadržali u Srbiji veliki broj obrazovanih, mladih stručnjaka, dali im šansu da napreduju u svojoj zemlji

- Želim da naglasim da je na vrhuncu svog razvoja, u 2010. godini, Delta čak 81% prihoda ostvarivala kroz kompanije koje je sama osnovala i razvila. Nepunih 19% prometa realizovale su kompanije koje su kroz proces privatizacija i akvizicija priključene našem poslovnom sistemu, a u koje smo inače uložili više od 400 miliona evra
- Delta danas: 8.000 zaposlenih.
 - Za 9 meseci ove godine ostvarili 445 miliona EUR prihoda, a očekujemo da završimo godinu sa 700 miliona EUR prihoda. Državi smo za ovih 9 meseci na ime poreza platili 73,6 miliona EUR, a svi znaju u kakvim je uslovima Delta radila prvih 9 meseci ove godine
 - aktuelni partneri: Generali, BMW, Nike, Honda, DuPont (Pioneer), InterContinental Hotels Group, Beiersdorf, Ferrero, Costa, Syngenta, BASF...
 - Za 9 meseci organizovali smo 228 društveno korisnih akcija, koje su obuhvatile 36.000 korisnika. Donirali smo ukupno 1,2 miliona EUR
 - Posebno sam ponosan što smo podigli Centar za dnevni boravak dece sa invaliditetom – to je prva zadužbina u Srbiji posle Drugog svetskog rata. U nju smo investirali 3 miliona evra
- U svom radu držali smo se principa da Delta Holding nikada nije radio sa državom Srbijom i državnim preduzećima. Zato mi nije jasno kako i Delta i ja možemo da budemo dovedeni u vezu sa korupcijom?

- **Moja Slika u javnosti**

Ja, Mišković Miroslav, rođeni Moravac, danas moram da se predstavim sudskom veću, tužilaštvu i javnosti. 23 godine nisam javno govorio o sebi, došlo je vreme da danas moram to da uradim. Zašto?

Zato što me srpska javnost upoznala samo preko tabloida. A kako sam to prikazan srpskoj javnosti?

Ako je pratila tabloide, javnost je u meni videla čoveka koji svaki dan bar po jedno krivično delo napravi, koji nešto ukrade, koji nekog prevari, koji se bahato ponaša prema svima, koji hapsi ljude, koji pere pare, koji maltretira radnike i koji je samovoljan.

Dok smo bili vlasnici Maxija, pisalo se da smo monopolisti, da visokim cenama pljačkamo građana Srbije. Ja sam Maxi prodao 2011. godine stranoj kompaniji i sada vas pitam: kako niko od tada nije pomenuo monopol, niko nije pomenuo pljačkanje građana, iako su cene ostale iste, a i broj objekata i lokacije na kojima rade?

Pisali su o nezakonitoj konverziji zemljišta, iako ta konverzija nikada nije sprovedena. Na kraju smo zemljište vratili, a propao je posao sa Bauhausom koji je u Srbiju trebalo da donese 100 miliona evra. Ni do danas nisam dobio povraćaj para za tu lokaciju, a vratili smo je gradu pre skoro godinu dana.

Javnosti je rečeno i da Mišković hoće da otme Zvezdu. Nikada nismo želeli da kupimo Zvezdu, nikada Delta nije razmišljala ni pregovarala o preuzimanju Zvezde.

Optuživali su me da rušim nacistički logor na Autokomandi i da ne poštujem sećanje na žrtve holokausta. A istina je da se na toj našoj

lokaciji nalazi zapušteno i nedostojno obeleženo mesto gde je nekada bio sabirni centar, koje kao takvo najviše vređa uspomenu na nacističke žrtve. Mi smo planirali da dostojno obeležimo ovaj prostor, da podignemo memorijalno obeležje, u dogovoru sa Jevrejskom zajednicom, a po planu uglednog jevrejskog arhitekta, pripadnika naroda koji najbolje zna šta je holokaust i kakav odnos moramo imati prema njemu.

Pogledajte i danas Večernje novosti, sa naslovom „Oštetili firme za 17 milijardi“. Da li sud u ovom postupku treba da dokaže da smo oštetili firme, ili je to već presuđeno? Šta mislite, šta će da pomisle moji partneri u Najkiju, BMW-u, Pioneer-u, kada vide ovakve naslove u novinama?

Mogao bih još mnogo negativnih epiteta da navedem ali neću da vam oduzimam vreme.

Poštovano veće,

Ja nikada nisam nikoga hapsio i treba da se stide: Džajić, koji nikada nije demantovao te glasine, Djordje Antelj čija je porodica dolazila kod mene kada je bio u zatvoru i još drugi koji su na neki način, kad u životu i poslu im nije išlo, optuživali neke više sile, a ta viša sila je bio Mišković.

Javlja se i neki biznismen koji trguje vojnom opremom, ne znam tačno kako se zove, i daje izjavu da sam ja kupio neku vojnu lokaciju i to dogovorio sa Tadićem. Nikada nisam kupio od vojske ništa, a posebno se ništa nisam dogovorio sa Tadićem.

U tabloidima su me optuživali da sam imao spregu sa državom, a nikad nismo radili sa državom i državnim preduzećima. Čak nismo imali ni pomoć države. Na primer, mi smo želeli da kupimo Merkator i ti dogovori su bili privedeni kraju. Imali smo 23 sastanka u Sloveniji, Italiji, Austriji i Hrvatskoj. I onda država Srbija ne da mi nije pomogla, već me saplitala u ovom poslu. Visoki funkcioneri Srbije sugerisali su predstavnicima slovenačke vlade da Delta nije u stanju da izvede ovu transakciju, a ja sam već imao obezbeđeno finansiranje jedne velike evropske banke. Da u ovoj transakciji nisam sprečen, Srbija bi sada imala najveći maloprodajni lanac u jugoistočnoj Evropi, koji bi bio velika podrška našoj poljoprivredi i prehrambenoj industriji. Danas mi nacionalni trgovinski lanac nemamo i to je najveći problem naše privrede.

Veoma sam iznenađen i kada ovih dana čitam da je bivši predsednik Boris Tadić izjavio da u vreme kad je on bio predsednik nisam bio hapšen, jer tužilaštvo nije imalo dokaze za moje hapšenje. Ja se sada pitam koji su se to dokazi pojavili u međuvremenu?

Mišković Miroslav je sasvim drugačiji. Ja sam čovek koji je rođen u Pomoravlju, koji je odrastao u jednoj patrijarhalnoj porodici, koji je prve poslovne uspehe postigao u hemijskoj industriji Župa i koji je pre 23 godine formirao Deltu.

II STRATEŠKI I FINANSIJSKI INVESTITOR

Ako tužilac i sud žele da shvate razliku između strateškog i finansijskog investitora, onda smo ovaj proces već danas završili. Tužilac će onda odustati od postupka, jer finansijski investitor ne odgovara za stvari za koje sam ja ovde optužen.

2005. godine jedna od firmi u mom vlasništvu prodala je akcije Delta banke italijanskoj banci Intesa San Paolo za 400 miliona EUR. Odlučio sam da ovaj novac investiram u Srbiju, i to u 2 pravca :

- prvi je bio strateško investiranje. Usledio je period najvećih akvizicija za Deltu. Ulagali smo u agrar, real estate, maloprodaju. Postali smo vlasnici proizvodnih firmi Yuhor, Danubius, Florida Bel; trgovinskih lanaca Pekabeta i C market; pet poljoprivrednih imanja u Vojvodini i drugih preduzeća. To su bili naši strateški poslovi. Tu smo ulagali, tu smo upravljali, tu smo snosili rizik poslovanja, naplate potraživanja, razvoja.
- Drugi način je bilo **finansijsko investiranje**. Ulagali smo pare da bismo na zakonit način zaradili pare, a ne da bismo upravljali tim preduzećima. Tako smo investirali u akcije Merkatora, Ikarbusa, putnih preduzeća, Energoprojekta, NIS-a, nekih firmi u Crnoj Gori. Da smo imali mogućnost kupovali bismo i akcije Dženeral Električka ili Coca Cole: pa da li to znači da mi odgovaramo za poslovanje Merkatora, Coca Cole ili Dženeral Električka? Da bude jasno, nisam ja izmislio

finansijsko investiranje. Ono postoji svuda u svetu, a mi mnogo plaćamo naše savetnike i eksperte koji nas uče kako svet posluje. Dakle mi uložimo pare i naš jedini rizik je da li ćemo pare zaraditi ili izgubiti. Tu nismo upravljali. Tako je bilo i sa putarskim preduzećima.

- Ni ja ni moj sin nikada nismo ušli ni u jedno putarsko preduzeće, nikada nismo bili članovi organa upravljanja niti rukovođenja i nikada nismo predložili ili imenovali nijednog jedinog člana upravljanja niti rukovođenja i ne možemo da odgovaramo za poslovanje tih preduzeća ni po kom zakonu, propisu i pravilu

III OPTUŽNICA

- Uvek sam verovao u Srbiju, verovao sam u zakone i sve sam radio po zakonu. Ali bez obzira na to, danas sam optužen i danas ovde treba da se branim, a ne znam od čega. **Umesto da dokazujete moju navodnu krivicu**, naterali ste me, kao i moje advokate, tim mojih saradnika iz Delte, da **dokazujemo moju nevinost**. Znaete da je svuda u svetu drugačije i u Srbiji treba da bude drugačije. Ali pošto ja nemam izbora ja ću se tokom ovog suđenja baviti time da dokažem svoju nevinost.
- Čemu se ovde sudi? Ja ne razumem šta je ovde urađeno nezakonito. Pa i sam tužilac je rekao da je sve radjeno u skladu sa zakonom. I kako da se branim od tužilaštva koje me je

optužilo a kaže da je sve rađeno po zakonu i kako da se branim pred sudom koji me je 7,5 meseci držao u pritvoru bez osnova , a što je potvrdio i Ustavni sud.

- **Primer** : Uzmite da radim četiri posla. Da neku robu prodam povoljno, prodam zgradu, neke usluge.... i prodajom sam pojedinačno zadovoljan. Ali, u celini tim poslom nisam zadovoljan! Ja znam da ovo u ekonomiji i u logici nikako nije moguće. Pravo ne poznajem i ne znam da li je u pravu to moguće, ali ne verujem.
- Što se tiče, optužnice, mogu da kažem samo da je **u potpunosti iskonstruisana**. Tekst optužnice je pravno i ekonomski **nelogičan** i pokazuje **elementarno nerazumevanje šta je strateški, a šta finansijski investitor**.
- Pre nego što pređem na konkretne činjenice, moram ovde da ukažem na potpune nelogičnosti u optužnici.
- Optužuju me da smo se navodno Milo Đurašković i ja 2005. godine dogovorili kako da izvučemo pare iz putarskih preduzeća preko kredita UniCredit banke od 25 miliona EUR i da su zbog toga putarska preduzeća upala u finansijske teškoće 2011 i 2012. godine. A ja pitam kako smo uložili 60 miliona evra, da izvučemo

16? To nije logično, kao što nije logično mešati ulogu finansijskog i strateškog investitora.

- Koliko je logično i ovo: Putarska preduzeća su, prema konsolidovanom bilansu, 2007. godine pravila 270 miliona prihoda i imala profit od 32 miliona EUR. Mogli smo da legalno podelimo dobit i da dobijemo više od ovog što nam tužilaštvo pripisuje kao nelegalnu dobit. Ako nam je cilj bio izvlačenje para, zašto to nismo uradili?!
- Ali hajde da krenemo redom:

1. KREDIT HTL :

- Činjenica: Firma u mom posrednom vlasništvu je dala kredit jednom od putarskih preduzeća i taj kredit je uredno vraćen.
- Tužilaštvo kaže : Da sam postao faktički vlasnik putarskih preduzeća tako što sam dao kredit. Na strani 105. Obrazloženja kao razloge Optužnice tužilaštvo navodi: , *Miškovići su kroz dati kredit PZP 'Niš' faktički kupili polovinu Đuraškovićevo vlasništva u PZP Niš, a time preko PZP Niš i svih ostalih PZP, jer je u njima upravo PZP Niš većinski vlasnik.*"
- Prvo, kredit nisu dali Miškovići nego Hemslade. Ja sam i na pripremnom ročištu skrenuo pažnju da postoji ogromna razlika između imovine kompanije i privatne imovine. Po Zakonu sve što je uneto u kompaniju postaje imovina kompanije. Drugo, kroz kredit ne

možete faktički da kupite nešto, posebno ako se kredit vrati.

- Tužilaštvo kaže da sam prikrivao da se radi o kreditu. A kredit je prijavljen i registrovan kod Narodne banke Srbije.
- Tužilaštvo kaže da sam kriv zato što je ovaj kredit vraćen iako je vraćanje bilo pod direktnom kontrolom Narodne banke zbog zakonskih propisa. U optužnici stoji čak da sam kriv što nisam odustao od potraživanja za dati kredit.
- Čekajte, da li ste me zbog toga hapsili?

Molim Vas, istina je sledeća :

- Ja sam doneo stratešku odluku da moja firma odobri kredit od 23 miliona EUR PZP Niš sa kamatom 3% + EURIBOR, što je bilo izuzetno povoljna kamata.
- Ugovor o kreditu, izmene Ugovora, obračun kamate, ja se time ne bavim ali znam da moji saradnici koji to rade, rade to u skladu sa Zakonom.
- Razočaran sam što pojedinci iz policije i tužilaštva ne znaju šta je kamata i kako se obračunava i da ukupnu kamatu čine marža i EURIBOR pa su mi EURIBOR obračunali kao protivpravnu korist.
- Kada sam uhapšen stavljeno mi je na teret da sam kroz kamatu naplatio 1,2 miliona EUR više nego što je ugovoreno. U medjuvremenu su ponovo preračunali pa su došli do iznosa od 217.000 EUR. I to mi onda

prikazuju kao protivpravnu dobit. I zbog 217.000 EUR su mi blokirali ukupnu privatnu imovinu koja je više desetina puta veća od 217.000 EUR.

- Ovde moram da vas pitam: da li se za to hapsi predsednik jedne kompanije, jedne od najvećih u regionu? Zbog obračuna kamate? Šta vi mislite da je moj posao - da li mislite da sam jedan jedini obračunski list kamate pogledao u Delti, akamoli u Preduzeću za puteve? Pritom, i ne postoji neispravnost u obračunu kamate, što ćemo i dokazati.
- Vraćanje kredita je obaveza po zakonu.
- U trenutku davanja kredita obe firme su bile u 100% privatnom vlasništvu
- Tužilaštvo me pita, što ste dali tako povoljan kredit a onda me optužuje da sam izvlačio pare iz putarskih preduzeća. Molim da se tužilaštvo odluči, da li sam izvlačio pare ili sam poklanjao pare?

2. DOKAPITALIZACIJA

- Želim da vam razjasnim neke stvari o svom poslovanju. Ja sam stvorio veliki uspešan sistem. Da bih to postigao, ja sam cenio znanje i struku. Moja deca nisu imala dovoljno znanja i iskustva da rukovode biznisom. I zato se moja ćerka bavi humanitarnim radom a sin je učestvovao u finasijskom investiranju. On je tad imao 24 godine, interesovale su ga druge stvari, film i sport, a ja sam kao otac to podržao, i zato sam odlučio da **on**

bude finansijski investitor, jer on ne zna biznis. Savetovao sam ga gde da ulaže novac, jer ja odlično poznajem tržište Srbije i tržište regiona, radim na tom tržištu više od 40 godina.

- Dakle, moj sin je bio finansijski investitor, koji nema kontrolu nad poslovima, ne učestvuje u donošenju odluka, ne imenuje članove upravljanja i rukovođenja, ne usmerava poslovanje, već samo očekuje da zaradi ili izgubi od ove finansijske investicije.
- Bilo je logično da uložimo u putarsku privredu, jer se moglo očekivati da će u Srbiji nastupiti period intenzivnije gradnje. I onda ulaže kao finansijski investitor, i kada kompanija postigne dobar rezultat, onda taj biznis proda
- U nekim poslovima smo izgubili, negde smo dobili. Jedino je bilo važno da uvek bude manjinski akcionar kako ne bi imao odgovornost za upravljanje firmom.
- 2006. godine izvršena je dokapitalizacija PZP Niš sa 9 miliona EUR i stekli smo oko 47% akcija. Ovo sticanje je izvršeno u skladu sa Zakonom uz sva potrebna odobrenja.
- Ovu transakciju je odobrila Komisija za hartije od vrednosti. U prilog tome je govorila i svedok tužilaštva Dragica Mirčetić, Načelnik Odeljenja za distribuciju hartija od vrednosti u Komisiji za hartije od vrednosti, koja je izjavila da je ceo postupak urađen u skladu sa Zakonom i da je Mera bila profesionalni investitor. A to dokazuju i Stenografske beleške sa 168. sednice

sedmog saziva komisije za hartije od vrednosti od 3.08.2006.godine – Mera fond je profesionalni investitor.

- U optužnici stoji da smo Milo, moj sin i ja, to uradili da bismo potvrdili ono faktičko vlasništvo koje smo stekli kreditom.
- Prvo, moram da razjasnim: kredit nije dao ni Milo, ni Marko, ni ja. Kredit je dala kompanija Hemslade. Ovo je bitna razlika, jer se u celoj optužnici meša lično i kompanijsko vlasništvo.
- Ovde mi morate objasniti novi termin koji koristite. **Šta znači „faktičko vlasništvo“?** Meni taj izraz nije poznat, ni iz ekonomije, ni iz međunarodnog biznisa, a ni iz prava, koliko ga ja poznajem. Ili ste nečega vlasnik, ili niste vlasnik, a šta se htelo reći sa izrazom „faktički vlasnik“ ja ne znam. I ne znam kako da se branim od ove optužbe, kad ne znam ni šta bi trebalo da znači.
- U optužnici stoji da novac nije upotrebljen za povećanje kapitala već isključivo radi lične koristi Miškovića i Đuraškovića. Po tužiocu mi smo dali 9 miliona EUR da bi obezbedili ličnu korist.
- Ja ne znam kako da se branim od ovakvih gluposti. 9 miliona EUR je uplaćeno na račun putarskog preduzeća. Sa tim novcem više ne raspolažemo mi nego putarska preduzeća. Mi u putarskim preduzećima nismo bili ni direktor, ni finansijski direktor niti smo sedeli u bilo kom Upravnom odboru niti smo ikad ikome ko je tamo sedeo i bio odgovaran za poslovanje

davali bilo kakve instrukcije. Moram da vas zamolim: ako treba da me osudite, osudite me danas. Nemojte da pravimo cirkus od ovog suda i suđenja, ovo prati celokupna domaća i strana javnost, bez razloga sramotimo i sebe, i sudstvo i državu.

- Optužnica kaže da sam kriv što sam iskorišćavao položaj 2009. i 2010. godine iako smo iz putarskih preduzeća izašli 2008. godine, znači 2 godine ranije.
- Ja bih stvarno molio da se neke stvari u optužnici postave barem na logički način, ovako rečeno nikakve logike u optužbi protiv mene nema.
- Optužnica tvrdi da sam za sve radnje koje su izvršene imao prethodni dogovor sa ostalim optuženim.
- Istina je, međutim, da sam većinu njih prvi put u životu video kada sam uhapšen .
- Svi okrivljeni, kao i svi svedoci koje je tužilaštvo pitalo za nas, su potvrdili da nas ne znaju. Nijedan svedok, nijedna osoba nije videla ni mene ni mog sina u putarskim preduzećima.
- Na čemu onda tužilaštvo zasniva tezu da smo mi upravljali ovim firmama? Ne znam, ni na jednom mestu

na 124 strane optužnice to ne piše, na osnovu čega je donet zaključak da sam upravljao ovim preduzećima.

3. PRODAJA AKCIJA

- Preduzeća za puteve su odlično poslovala u 2007. godini, sa velikim profitom. Zbog toga smo mi kao finansijski investitori odlučili da ih prodamo i da izađemo iz posla.
- Ovo je način poslovanja koji smo više puta primenjivali, da određeni biznis ili investiciju, prodajemo kada je on na svom vrhuncu, kada je najjači. Tako smo svojevremeno prodali Delta Banku, Delta Osiguranje, Maksi....
- Ponuda STRABAGA i Odluka o izlasku iz PZP
 - Tokom 2007. godine Oleg Deripaska i njegova grupa Strabag su se zainteresovali za kupovinu putarskih preduzeća. Povodom toga me je kontaktirala i tadašnja Vlada Republike Srbije.
 - Pregovori su otpočeti, ING London je izvršio procenu, tražili smo 250-300 miliona EUR.
 - U Optužnici stoji da je Strabag ovo potvrdio i da je na pregovorima Mišković vodio glavnu reč, pa je iz ovoga očigledno da Miškovići nisu samo finasijski investitori već da su vršili kontrolni uticaj nad upravljanjem i vođenjem poslova putarskih preduzeća.

- Ja ovde ne želim nikoga da vređam, ali vi mene ovde jako vređate ovakvim izjavama. Ne znam da li to činite namerno ili iz neznanja.
- Po tužiocu vođenje pregovora o prodaji akcija podrazumeva da ste upravljali firmom. Pa upravo je suprotno, naravno da sam vodio pregovore o prodaji jer sam bio finansijski investitor koji uloži u posao, i izlazi iz posla – a da tim poslom uopšte ne rukovodi. Mi smo uložili pare u manjinski paket akcija i sad smo imali priliku da taj paket dobro prodamo.
- Treba li da vam kažem da sam za pregovore o prodaji mogao da angažujem i profesionalnog pregovarača, kao što sam angažovao UBS kada sam prodavao Maxi, ili kada je Namura pregovarala o prodaji Delta Banke i Delta Osiguranja? Da li biste onda zaključili da su ove banke-pregovarači upravljale mojim kompanijama?
- Na žalost, Milo Đurašković nije hteo da proda svoj deo. Strabag nije bio zainteresovan da kupi manjinski paket, jer ne bi mogao da upravlja firmom i pregovori su propali. Vi i u spisima Strabaga imate potvrdu da su pregovori propali, jer se prodavac povukao iz pregovora. Dakle, nije odustao Strabag, jer su firme bile u lošem stanju, kako to ovde tvrdi tužilac, već je odustao Milo Đurašković koji nije želeo da proda. A kako sam ja onda imao kontrolu kad Mila nisam mogao da nagovorim da proda akcije Strabagu?
- Tada sam doneo odluku da izađemo iz putarskih preduzeća. Kada imate manjinski paket akcija, nemate

mного izbora oko prodaje. Ponudili smo svoj deo Milu Đuraškoviću i on je ponudio da ga otkupi za 25 miliona EUR.

- Znači mi smo kupili akcije za 9 miliona EUR i sad smo ih prodali za 25 miliona. Ja ne znam kako je tužilaštvo napravilo računicu da smo zaradili 25 miliona kad je razlika u ceni 16?
- Posebno ističem da su mog sina uhapsili i optužili zbog toga što je njegova firma kupila akcije po jednoj ceni, a prodala po drugoj. Ko zaradi na berzi pravi krivično delo. Po toj logici treba da se uhapsu svi koji zarađuju preko berze. Moram da kažem biće teško učesnicima Beogradske berze, primenjuju se nova pravila.

- VREDNOST PZP

- To je bilo početkom 2008. godine. Konsolidovani finasijski izveštaj svih putarskih preduzeća za 2007. godinu je sadržao dobit od cca.30 miliona EUR. Da smo želeli da izvlačimo pare, mi smo mogli da uzmemo dividendu, na šta smo imali pravo po zakonu. I podelili bismo samo te godine 32 miliona, što je više od ovog iznosa koji tužilaštvo ovde iznosi. Kao što znate, nismo to uradili.
- Bez obzira na tako dobre rezultate, Tužilaštvo tvrdi u optužnici da su 2008. godine zbog pada operativne vrednosti putarskih preduzeća akcije bile potpuno

obezvređene i da smo mi iskoristili ovu povlašćenu informaciju radi ličnog bogaćenja.

- Na strani 109. I strani 110. Obrazloženja Optužnice stoji: „ *Imajući u vidu da se sredinom 2008. godine znatno osetio početak ekonomske krize u svetu, da su PZP-ovi bili znatno opterećeni kreditima i kamatama za navedene kredite, a da su sva svoja potraživanja prema JP "Putevi Srbije" već bili založili kod banaka kao obezbeđenje navedenih kredita, očigledno je da je došlo do velike krize i u prihodima PZP-ova, što se odrazilo i na vrednost putarskih preduzeća, odnosno kapitala Đuraškovića i Miškovića. Iz navedenih razloga Miroslav Mišković je odlučio da izađe iz PZP "Niš" i izvuče sva uložena sredstva uz dobit od 250%. Miškovići nisu imali nijedan drugi način da izvuku ovako veliki profit, čak je i upitno da li su mogli da izvuku uloženih 9.000.000 eura s obzirom na činjenicu da im je bilo poznato da su akcije PZP "Niš" zbog pada vrednosti operativnog biznisa preduzeća za puteve potpuno obezvređene. Ovu povlašćenu informaciju da biznis propada su Miškovići iskoristili za lično bogaćenje.*”
- Moram da vam objasnim, nisam ja tu imao nikakvu povlašćenu infomaciju. Ja sam na tržištu više od 40 godina, ja procenjujem stvari i donosim odluke. Ostvareni su najbolji rezultati u poslovanju i ja sam procenio da treba izaći iz ovog posla, kao što sam 2011. odlučio da prodam Maxi ili 2005. Banku. Da li to znači

da sad treba da budem kriv što ovih dana čujemo da Maxi ima problema sa poslovanjem? Evo, ja predlažem tužilaštvu da to pročešlja, možda ima šanse da podigne još jednu optužnicu.

- Međutim, procena tržišta nije povlašćena informacija.
- Ekstremna sramota ove optužnice je veštačenje po kome je vrednost operativnog biznisa putarskog preduzeća – nula. Znači, neko ko zna da pravi autoputeve ima vrednost – nula. To je najveće neznanje sa kojim sam se sreo u životu. Šta je operativna vrednost suda – znanje sudije a ne zgrada u kojoj sedi. Čak i pčelarska zadruga, koja gaji pčele i vadi med, ima svoju operativnu vrednost, a ne preduzeće koje pravi autoputeve.
- Čak je i Štrabag u svojim dopisima tužilaštvu potvrdio da je obrt grupe bio oko 200 miliona a obaveze preko 150 miliona.
- Imamo procenu ING London na 400 miliona, imamo Strabagove procene, imamo konsolidovan izveštaj sa profitom od preko 30 miliona, ali tužilaštvo sve to ignoriše i dovodi sudskog veštaka koji tvrdi da on nije procenitelj za vrednost preduzeća ali da u tom trenutku putarska preduzeća vrede 0.
- I mene optužuju na osnovu zaključka tog veštaka, koji priznaje da nije procenitelj za vrednost preduzeća, a tužilaštvo odbija izveštaje i procene autoriteta kao što su KMPG, Pravni fakultet, istaknuti eksperti.

- Ja moram da vam kažem da je u putarska preduzeća kroz privatizaciju, dokapitalizaciju i obaveznu investiciju za samo 1 godinu uloženo preko 60 miliona EUR. Znači uložili smo 60 miliona da bi izvukli 16. Da li vi mislite da ja tako radim i da li mislite da bi Delta bila ono što je danas da sam ulagao 60 miliona da bi izvukao 16?
 - Dalje u optužnici, tužilaštvo nas optužuje za manipulaciju na tržištu akcija i da smo se ja i Djurašković dogovorili da veštački podižemo cenu akcija.
 - Niti sam znao za tu trgovinu niti sam na bilo koji način učestvovao u njoj. Morate znati da ja kao predsednik kompanije, ne kupujem i ne prodajem akcije, kao što i ne zaračunavam kamatu i kontrolišem kredite.
 - Svedok tužilaštva Dragica Mirčetić je izjavila da se vrši kontrola promene cene akcije na berzi, uočava se manipulacija i sastavlja se poseban izveštaj. Takav izveštaj ne postoji i da li tužilaštvo treba samo da kaže da je bilo manipulacije ili je to samo još jedan od izgovora za podizanje optužnice.
- Ugovor o kreditu sa Unikreditbankom
- U Optužnici stoji da je Milo Đurašković u dogovoru sa mnom i mojim sinom pare za kupovinu akcija obezbedio tako što je uzeo kredit od Unikredit banke.

- Niti znam niti nas je interesovalo kako će Milo da obezbedi pare, niti znam pod kojim su uslovima te pare obezbeđene, niti smo ikad ja, ili bilo ko od mojih saradnika, zvali ili bili u banci po pitanju tog kredita, i to su potvrdili svi svedoci tužilaštva. Niti me je interesovalo niti sam imao uticaja na to kako i iz kojih izvora će se ova sredstva obezbediti.
- Milo Đurašković nije maloletan, on je odrastao čovek, i biznismen, nisam ja bio njegov ekonomski savetnik, niti je za to bilo razloga. Onaj rezultat od 32 miliona evra profita, to je rezultat Mila Đuraškovića i njegovog tima, a nije rezultat ni moj, ni mog sina. Ako je znao da napravi takav profit, zna valjda i gde i kako treba da se zaduži, a bez moje pomoći?
- Svi svedoci su posvedočili da se radi o izuzetnoj kompaniji i da kredit nije rizičan odnosno da je najveći rizik taj što je država glavni dužnik PZP-u. A evo da vam pročitam i šta su rekli svedoci tužilaštva koji su radili na odobrenju tog kredita :
- Branislav Radovanović, Direktor sektora za rad sa privredom Unikredit banke i Zamenik predsednika izvršnog odbora Unikredit banke, je izjavio da putarska preduzeća vrede 250 miliona EUR i to imajući u vidu poslovanje kompanije, tržišno učešće i finansijsko poslovanje. „Banka prilikom odobravanja kredita nije radila procenu akcija već su posmatrani ukupni prihodi odnosno otplatni kapacitet i zaduženost. Svi podaci

koje je banka prikupila bili su realni i poklapali su se sa finansijskim izveštajima."

- Svedok Srđan Vidović, Direktor odeljenja za rad sa velikim privrednim društvima i multinacionalnim klijentima Unikredit banke – „Nibens je u tom trenutku dugovao bankama oko 200 miliona EUR od čega je 100 miliona bilo obezbeđeno zalogom na potraživanjima koje Nibens ima od države. Nibens je 2007. godine pravio 270 miliona prihoda i imao je profit od 43 miliona EUR, ovi iznosi su utvrđeni iz konsolidovanih bilansa. Nibens je godinu dana redovno izmirivao sve svoje obaveze ali je zbog JP Putevi Srbije zapalo u problem sa likvidnošću."
 - Svedok Željko Kišić, Sektor za upravljanje rizicima Unikredit banke – „kredit od 25 miliona je odobren tržišnom lideru. Po informacijama koje je banka imala, Nibens je u tom trenutku vrdeo 250 miliona EUR. Do problema u otplati je došlo jer su Putevi Srbije mnogo dugovali Nibensu, pa je zato odobren grejs period od godinu dana."
 - Svedok Igor Petković, Direktor sektora za rad sa privredom Unikredit banka i član kreditnog odbora Unikredit banke – „Nibens je 2008.godine bio firma br.1 u Srbiji i imala je otplatni kapacitet."
- Propast putarskih preduzeća

- Tužilaštvo tvrdi u optužnici da je zbog isplate 25 miliona nastupila propast putarskih preduzeća i da je kredit od 25 miliona EUR imao direktan uticaj na blokadu računa PZP-ova što je za posledicu imalo otvaranje stečajnih postupaka odnosno raskidanje ugovora o privatizacijama nekoliko godina kasnije.
- Dalje kaže da je zbog isplate 25 miliona EUR nastupila šteta za putarska preduzeća od blizu 170 miliona EUR.
- Ovde moram da vas pitam: da li ste čitali ovih dana da Maxi ima probleme u poslovanju i gubitke? A ja sam ga prodao 2011. godine. Da li sam ja kriv za to? Da li ćete podići optužnicu protiv mene zbog lošeg poslovanja koje je došlo 2 godine pošto sam ja izašao iz firme? Tom logikom ste me optužili i za propast putarskih preduzeća. A ako tako razmišljate, možete slobodno da me optužite i za propast celokupne srpske privrede. (primer sa Železnicom)
- Ja moram da kažem: ko je utvrdio da su putarska preduzeća propala zbog 25 miliona evra kredita, predlažem da dobije Nobelovu nagradu za ekonomiju! Jer kako je moguće da su preduzeća propala baš zbog tih 25 miliona, a ne zbog toga što je PZP Niš otpisao preko 42 miliona EUR samo na ime kamate na dugovanja državnog preduzeća Putevi Srbije, zbog duga države prema njima od preko 100 miliona evra, ili zbog ukupne zaduženosti preduzeća od 200 miliona EUR? Ne, tužilaštvo smatra da je šteta nastala baš zbog ovih 25 miliona?

- Hoću da kažem da isplata ove cene nema nikakve veze sa navodnom štetom niti je na bilo koji način prouzrokovala štetu. Postoje drugi razlozi zbog kojih je ova šteta nastupila i da je tužilaštvo svoj posao radilo savesno utvrdilo bi vrlo lako, kao što sam i ja utvrdio sad, a što su potvrdili i mnogi svedoci koje je tužilaštvo ispitalo, da je glavni razlog to što država nije plaćala svoje obaveze putarima.
- Ako sam ja kriv za propast PZP, recite meni, ili recite javnosti ko je kriv za krizu Puteva Užice, i ostalih firmi? To su dobre firme, ali niko u toj industriji ne može više da izdrži dugovanja države.
- I na kraju hoću da dodam, ne kao optuženi nego kao privrednik, da su sva preduzeća iz oblasti farmacije i putarstva u Srbiji, i danas i zadnjih 5 godina u velikom problemu zbog neizmirenja obaveza države prema tim preduzećima. Dugovi države prema putarskim preduzećima su bili 5 do 6 puta veći od cene koja je postignuta prilikom prodaje akcija Nibensu. Pod pritiskom tadašnje Vlade državi je tada oprošten duplo veći dug od iznosa koji danas pominje tužilaštvo.

IV POREZ

Moram da primetim da u početku istrage nije bilo ni reči o utaji poreza. Ja sam uhapšen zbog zloupotrebe službenog položaja, ali to izgleda nije bilo dovoljno. Izgleda su neki savetnici rekli da treba pojačati optužnicu, posebno da bi je bolje razumela strana javnost, kojoj zloupotreba položaja ništa ne znači. Drugo, svi svedoci tužilaštva su svedočili u našu korist. I onda je uvedena utaja poreza, jer je očigledno da je optužnica za zloupotrebu položaja tanka.

Moram da kažem da je to što nas optužuju za poresku utaju najveći apsurd optužnice.

Da vas podsetim, moja kompanija, u proteklih deset godina, platila je na ime poreza 1,8 milijardi EUR. Ja lično sam najveći poreski obveznik u regionu.

Prošle godine, posle prodaje Maxija, dobrovoljno smo Srbiji platili porez od 25 miliona evra, iako nas zakon na to nije obavezivao. Ovo potvrđuje izjava tadašnjeg predsednika Vlade Srbije.

Ja moram da vam priznam: iako sam predsednik kompanije, ja se u poresku politiku ne razumem. Mi smo angažovali najpoznatiju svetsku kuću za poreska pitanja, KPMG, i oni vode računa o poreskim obavezama i Deltinim i mojim lično. Oni tvrde u svom izveštaju da ovde nikakvog poreskog prekršaja nema. I to ne samo oni, već i eksperti sa Pravnog fakulteta, zatim eksperti koji su radili na pisanju i primeni Zakona. Mi smo ponudili četiri kvalifikovana mišljenja, ali tužilaštvo je sve to odbacilo.

Porez za koji sam ja optužen nikad nikome u Srbiji nije niti obračunat niti naplaćen. Zato što ne postoji.

Tužilaštvo nas optužuje da smo činjenice oko ove transakcije prikrivali kako bi utajili porez iako je cela transakcija bila prijavljena svim nadležnim državnim organima pa i poreskim.

Opet nije jasno da li smo utajili porez ili smo ga prijavili, i kako neko može da odgovara za poresku utaju ako je prijavio porez? Molim tužilaštvo da se odluči da li smo prijavili porez ili nismo.

Poreska inspekcija je pre nekoliko godina utvrdila da ovde poreza nema, a onda je isti inspektor sada utvrdio da smo bili obavezni da platimo porez. Da li je to pravna sigurnost o kojoj svi govorimo?

V PRITVOR, JEMSTVO, PASOŠ

U toku istrage tužilaštvo je odbilo sve naše dokazne predloge, a po zakonu je obavezno da ispita sve, i ono što nekog tereti i ono što ide u njegovu korist.

I sve ovo sam izneo pre skoro godinu dana tužilaštvu. Šta je od tada tužilaštvo uradilo?

- Ispitani su svedoci koji se navode kao svedoci tužilaštva a svi tvrde da nije bilo nezakonitih radnji
- Krivična prijava je prepisana u optužnicu

Ni sve ovo nije bilo dovoljno. Nezakonito sam držan u pritvoru 7,5 meseci, a tu nezakonitost je potvrdio i Ustavni sud.

Ovde se postavlja pitanje da li treba da odgovaram ja, za navodnu zloupotrebu, ili tužilaštvo koje očigledno krši zakon.

Moram da vas pitam: šta je sa pretpostavkom nevinosti? Blackstone je rekao da je „bolje da 10 krivih izbegne pravdu, nego da jedan nevin čovek pati“. Šta je sa osnovnim načelom da je teret dokazivanja na tužiocu? Ovde je sve to zaboravljeno, i ja kao optuženi moram da dokazujem svoju nevinost.

Ja tražim od suda da javno iznese da pretpostavka nevinosti važi i za mene, jer ja sam u javnosti već osuđen, pre nego što je proces i započeo. Uskraćena su mi osnovna prava, sprečen sam da se bavim svojim poslom. Ukoliko to sud ne želi, ili iz proceduralnih razloga ne može, ja dajem nalog svojim advokatima da tuže državu zbog kršenja pretpostavke nevinosti.

Ne znam kako ste, kao pravnici i kao ljudi, doživeli odluku Ustavnog suda, koji je ocenio da sam nezakonito držan u pritvoru? Da li se neko bar oseća krivim za to?

Za jemstvo ste mi uzeli 12 miliona evra u gotovini, zašta ne postoji sličan primer. I ovu meru će advokati da preispitaju, da li je u skladu sa pozitivnim pravom.

Oduzeli ste mi pasoš i sprečili da putujem u inostranstvo, a moja putovanja kao što znate nisu turistička. Vi ste me sprečili da obavljam posao, da ugovoram nove projekte, čime ste mi praktično vezali ruke. Vi ste time ugrozili ne samo mene lično, već i jednu od najboljih srpskih kompanija, i 8.000 porodica koje direktno žive od Delte.

Dakle, istovremeno ste mi tražili jemstvo od 12 miliona evra u gotovom, i oduzeli pasoš – zar nije jedna od ove dve mere bila dovoljna, već ste uradili i jedno i drugo?

Ja ne mogu da vas sprečim da vodite ovaj postupak koji je za mene potpuno nelogičan, ali mogu i moram da apelujem da ne rušite firmu od koje žive hiljade ljudi i koja je za 9 meseci ove godine u budžet Srbije uplatila 73 miliona evra poreza, a za 10 godina 1,8 milijardi evra. Ne dovodite u problem jednu odličnu kompaniju, a koja zbog neodgovorne politike ima teškoće da se zaduži kod banaka, jer ste je vi kriminalizovali.

Uprkos svim otežavajućim okolnostima, želim da vas informišem da će Delta do 15. decembra otvoriti najveći i najmoderniji hotel na Balkanu u kojem zapošljavamo 300 ljudi. Pozivam i vas da vidite šta smo podarili Srbiji i Beogradu u godini u kojoj smo bili predmet kampanje, javnog linča i sudskog gonjenja. Obećavam i da ćemo u 2014. zaposliti još 500 ljudi, da ćemo ići u regionalni razvoj bez obzira na želju pojedinaca da nas u tome spreče.

Uhapšen sam ili iz velikog neznanja policije i tužilaštva ili iz zle namere. A sedeo sam u pritvoru zbog toga što je sud preko toga prelazio, a što je i Ustavni sud proglasio nezakonitim.

Dok sam bio u pritvoru rodila mi se unuka a mom sinu prva ćerka. Ostao sam bez majke. I za sve to vreme sam morao da ćutim jer su mi uhapsili sina. A koji normalan roditelj može slobodno da se brani kad na optuženičkoj klupi pored njega sedi njegov sin?

Danas vas molim samo da u ovom sudskom postupku poštujete Zakon i Ustav jer je ovo predmet koji će ući u istoriju srpskog pravosuđa. Danas

se ne sudi Miroslavu Miškoviću i ovim ljudima ovde, danas se sudi normalnim tržišnim principima poslovanja. A ja sam izabran kao optuženi, ne zato što sam uradio nešto nezakonito, nego zato što sam najreprezentativniji predstavnik onih koji su uspešni i koji stvaraju.